

Arrest

nr. 308 350 van 14 juni 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 3 juni 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 23 mei 2024.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 7 juni 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt de Marokkaanse nationaliteit en kwam u in het jaar 2000 naar België voor een betere toekomst. U bent gehuwd met een Marokkaanse vrouw die de Belgische nationaliteit heeft en u hebt drie kinderen die de Belgische nationaliteit hebben. U reisde met regelmaat naar Marokko voor vakantie en verkreeg in 2019 nog een Marokkaans paspoort op het consulaat in Antwerpen. U had zelf een verblijfsvergunning in België die werd ingetrokken wegens feiten van openbare orde en u riskeert te worden gerepatrieerd naar Marokko. Daarom diende u op 25 april 2024 een verzoek tot internationale bescherming in.

B. Motivering

U maakt géén elementen kenbaar waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken. Het CGVS stelt evenmin dergelijke noden vast. Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend.

Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verjeden, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na een grondig onderzoek komt het CGVS tot de vaststelling dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Immers geeft u niet te kennen enige vrees ten aanzien van Marokko te hebben. In tegendeel, uit de verklaringen blijkt dat (1) u geen vrees hebt ten aanzien van Marokko; (2) u nooit enig probleem kende in Marokko; (3) u enkel in België wilt blijven om bij uw vrouw en kinderen te zijn; (4) u met regelmaat naar Marokko terugkeerde op vakantie en (5) u pas in België een verzoek tot internationale bescherming indiende toen u dreigde te worden gerepatriëerd. U wilt enkel om familiale redenen in België blijven en aldus maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen. U geeft ook nergens te kennen dat er in Marokko een situatie is waardoor u enig risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Bovendien beschouw ik uw verzoek om internationale bescherming als kennelijk ongegrond in toepassing van artikel 57/6/1, § 2 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad verzoeker evenmin als vluchteling erkennen of hem de subsidiaire beschermingsstatus toekennen.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde terecht:

“Het feit dat u slechts een verzoek hebt ingediend om de uitvoering van een eerdere of op handen zijnde beslissing die tot uw terugdrijving of verwijdering zou leiden, uit te stellen of te verjeden, rechtvaardigde dat er een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek. Na een grondig onderzoek komt het CGVS tot de vaststelling dat u niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus of de status van subsidiair beschermde. Immers geeft u niet te kennen enige vrees ten aanzien van Marokko te hebben. In tegendeel, uit de verklaringen blijkt dat (1) u geen vrees hebt ten aanzien van Marokko; (2) u nooit enig probleem kende in Marokko; (3) u enkel in België wilt blijven om bij uw vrouw en kinderen te zijn; (4) u met regelmaat naar Marokko terugkeerde op vakantie en (5) u pas in België een verzoek tot internationale bescherming indiende toen u dreigde te worden gerepatriëerd. U wilt enkel om familiale redenen in België blijven en aldus maakt u niet aannemelijk een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen. U geeft ook nergens te kennen dat er in Marokko een situatie is waardoor u enig risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.”

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven, die pertinent en draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten dat verzoeker niet aannemelijk maakt een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie te koesteren, of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) of b) van de Vreemdelingenwet te lopen, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

Verzoeker toont aldus op generlei wijze aan dat de bestreden beslissing verkeerd zou zijn of zou stoelen op een verkeerde feitenvinding of op een verkeerde juridische redenering. Evenmin preciseert verzoeker welke gegevens of elementen hadden of zouden moeten of kunnen leiden tot de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus.

Verzoeker stelde wel dat hij de mening is toegedaan dat de vormen van bedreiging die hij reeds ondergaan heeft een vervolging uitmaken zoals bedoeld in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

Voor zover dit als een concreet argument kan worden aanvaard, blijkt noch uit het administratief dossier, noch uit het verzoekschrift dat verzoeker enige vorm van bedreiging heeft ondergaan. De bestreden beslissing is er net op gesteund dat verzoeker niet te kennen gaf enige vrees ten aanzien van Marokko te hebben, waardoor er van reeds ondergane bedreigingen in Marokko geen sprake is. Tijdens het persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde verzoeker zelfs uitdrukkelijk en meermaals dat hij nooit problemen in Marokko heeft gekend en louter een verzoek om internationale bescherming indient om bij zijn kinderen die in België verblijven te kunnen zijn (Notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, 5,7). De beweerde vormen van bedreiging worden door verzoeker in het verzoekschrift geheel niet nader toegelicht.

Verzoeker komt in wezen niet verder dan het louter volharden in zijn vrees voor vervolging in geval van een terugkeer naar Marokko en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door de commissaris-generaal, hetgeen echter bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee hij dan ook niet vermag voormelde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten.

Voorgaande vaststellingen volstaan voor de Raad om vast te stellen dat voor verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A, (2), van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming in aanmerking kan worden genomen.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in onderhavig verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van voormelde rechtsgrond zou kunnen verantwoorden. Verzoeker brengt zelf geen gegevens in dit verband aan.

Verzoeker toont, gelet op het voormelde, niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Marokko een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.4. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoonst.

2.5. De Raad ziet gelet op het voorgaande geen reden om de bestreden beslissingen te vernietigen en de zaak terug te sturen naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien juni tweeduizend vierentwintig door:

C. DIGNEF,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
R. VAN DAMME,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

R. VAN DAMME

C. DIGNEF